

Neuvoston aluekehityspolitiikkaa koskeva suositus

Epävirallinen käännös

**OECD:n oikeudelliset
välineet**

Tämä teos on julkaistu OECD:n pääsihteerin vastuulla. Tässä esitetty mielipiteet ja perustelut eivät välttämättä vastaa OECD:n jäsenmaiden virallisia näkemyksiä.

Tämä asiakirja sekä kaikki siihen sisältyvät tiedot ja kartat eivät ilmaise minkäänlaista arviota, tukea tai hyväksyntää minkään alueen oikeudellisen aseman tai suvereniteetin suhteen, kansainvälisten rajojen ja rajojen määrittelyn suhteen tai minkään alueen, kaupungin tai alueen nimen suhteen.

Tämä asiakirja toimitetaan maksutta. Sitä voidaan jäljentää ja levittää maksutta ilman lisälupia, kunhan sitä ei muuteta millään tavoin. Asiakirjaa ei saa myydä.

Tämän käännöksen ovat laatineet Antti Moisio ja Atte Oksanen ainoastaan tiedotustarkoituksessa, eikä OECD voi taata sen oikeellisuutta. Ainoat viralliset versiot ovat englannin- ja ranskankieliset tekstit, jotka ovat saatavilla OECD:n verkkosivuilla <https://legalinstruments.oecd.org>.

Taustatiedot

Aluekehityspolitiikkaa koskeva suositus hyväksyttiin OECD:n ministeritason neuvostossa 8. kesäkuuta 2023 aluekehityspoliittisen komitean (RDPC) ehdotuksesta. Suositus tarjoaa suosituksen osapuolille johdonmukaiset ja strategiset puitteet tehokkaan aluekehityspolitiikan suunnittelua ja toteuttamista varten.

Aluekehityspolitiikkaa koskevan suosituksen tarve

Hallitukset eri puolilla maailmaa ovat jo pitkään tunnustaneet alueiden ja niihin kuuluvien kaupunkien ja maaseutualueiden merkittävän panoksen kansalliseen taloudelliseen suoriutumiskykyyn, hyvinvointiin, ympäristön kestävyYTEEN ja joustavuuteen. Alueilla on myös ratkaiseva rooli taloudellisten ja sosiaalisten megatrendien lieventämisessä ja niihin sopeutumisessa. Tällaisia megatrendejä ovat esimerkiksi ilmastonmuutos, digitalisaatio, väestörakenteen muutokset ja globalisaatio, joiden vaikutukset OECD-maissa ovat hyvin epäsymmetriset. Samaan aikaan OECD-maiden alueiden taloudellinen rakenne, suoriutumiskyky ja hyvinvointi vaihtelevat suuresti. Tällaisella monimuotoisuudella on merkittäviä vaikutuksia politiikan suunnitteluun ja täytäntöönpanoon. Lisäksi monissa OECD-maissa on edelleen huomattavaa eriarvoisuutta eri alueiden välillä.

Alueellinen kehittämiskomitea on jo pitkään osoittanut, että kansallisen tason suoriutumiskyvyn taakse kätkeytyy usein suuria eroja taloudellisissa, ympäristöön liittyvissä ja sosiaalisissa tuloksissa riippuen siitä, missä ihmiset asuvat. Aluekehityspolitiikan kehittämiskomitea, joka on korkeatasoisten aluekehityspäätäjien tärkein kansainvälinen foorumi, on ohjannut aluekehityspoliittista ajattelua koskevaa monenvälistä keskustelua viimeisten 20 vuoden ajan eri OECD:n jäsenmaissa, myös alue- ja paikallistasolla, tehtyjen perusteellisten tarkastelujen ja lukuisten julkaisujen avulla. Tällä tavoin RDPC on auttanut muokkaamaan kansainvälistä keskustelua ja ilmaissut aluekehityspolitiikan "miksi", "mitä" ja "miten".

Viimeaikaiset kriisit eivät ole vaikuttaneet maiden sisällä oleviin alueisiin samalla tavalla. Näiden häiriöiden epäsymmetrinen vaikutus on valottanut joidenkin alueiden haavoittuvuutta. Ne ovat myös korostaneet sitä, että sokkien lieventämiseksi tarvittava politiikka ei voi olla "aluesokeaa", koska niiden vaikutukset ovat alueellisesti hyvin erilaisia. Viimeaikaiset kriisit ovat myös viimeisin osoitus siitä, että laajojen alueellisten erojen huomiotta jättäminen aiheuttaa huomattavia kustannuksia. Samaan aikaan alueet eivät ole tasaisesti varautuneet vastaamaan megatrendeihin. Aluekehityspolitiikan rooli on näin ollen tärkeämpi kuin koskaan, sillä se auttaa päätöksentekijöitä hallitsemaan näitä monimutkaisia haasteita ja kompromisseja sekä rakentamaan kestäviä alueita.

Osallistava prosessi suosituksen laatimiseksi

Vuonna 2022 aluekehityskomitea määritteli ensisijaiseksi tavoitteeksi laatia aluekehitystä koskeva OECD:n suositus, jossa kootaan yhteen viimeisten 20 vuoden aikana kerätty näyttö, saadut kokemukset ja poliittiset käytännöt. Tältä pohjalta aluekehityskomitea keskusteli ensimmäisen kerran toukokuussa 2022 aluekehitystä koskevien ohjaavien periaatteiden kehittämisestä. Koska jäsenet olivat erittäin kiinnostuneita asian edistämisestä, ehdotettiin, että ohjaavat periaatteet sisällytetään OECD:n suositukseen.

Tämän työn pohjalta suositus laadittiin osallistavan ja vuorovaikutteisen prosessin avulla. Siihen saatiin kommentteja, ehdotuksia ja näkemyksiä kehitysyhteistyövaliokunnalta ja useilta OECD:n yhteisöiltä. Suosituksen pilarit esiteltiin myös aluekehitysalan merkittäville sidosryhmille maaliskuussa 2023 järjestetyssä kuulemisseminaarissa.

Suosituksen soveltamisala

Suositus tarjoaa kattavat politiikkatoimia koskevat puitteet tehokkaiden aluekehityspolitiikkojen suunnittelun ja täytäntöönpanon tueksi. Se perustuu nykyisiin OECD:n standardeihin ja välineisiin, jotka kuuluvat aluekehityskomitean vastuualueeseen, kuten vuonna 2014 annettuun suositukseen tehokkaista julkisista investoinneista eri hallinnon tasoilla [[OECD/LEGAL/0402](#)] ja vuonna 2019 annettuun julistukseen politiikoista alueiden, kaupunkien ja maaseutualueiden paremman tulevaisuuden rakentamiseksi [[OECD/LEGAL/0448](#)].

Lisäksi suositus perustuu [OECD:n kaupunkipolitiikan periaatteisiin](#), [OECD:n maaseutupolitiikan periaatteisiin](#) ja [OECD:n vesihallintoa koskeviin periaatteisiin](#), jotka RDPC on hyväksynyt.

Suosituksessa katsotaan, että aluekehityspolitiikka on pitkän aikavälin monialaista ja monitasoista politiikkaa, jonka tavoitteena on parantaa kaikkien alueiden panosta kansalliseen suorituskyykyyn ja vähentää eri alueiden ja ihmisten välistä eriarvoisuutta. Aluekehityspolitiikassa tunnustetaan, että paikallista politiikkaa koskevien toimenpiteiden suunnitteluun ja täytäntöönpanoon tarvittava tietämys sisältyy paikkaan itseensä ja on ihmisten ja yhteisöjen hallussa. Joissakin tapauksissa tämä tieto on erityisesti alkuperäiskansoilla, jotka ovat keskeisiä kumppaneita aluekehityksen paikkaperusteisissa lähestymistavoissa. Aluekehityspolitiikat voidaan eri maiden käytännöistä ja lainsäädännöstä riippuen hyväksyä kansallisella tasolla tai valtiotasoa alemmilla hallintotasoilla.

Suositus perustuu kymmeneen toisiaan täydentävään aluekehityspolitiikan pilariin. Nämä ovat 1) aluekehitysstrategian suunnittelu ja täytäntöönpano, 2) asianmukaisen alueellisen mittakaavan kohdentaminen, 3) yhteisöjen ja sidosryhmien osallistuminen yhteistuotantoon, 4) alueiden joustavuuden lisääminen, 5) alueellisen tiedon edistäminen, 6) vankkojen monitasoisten hallintojärjestelmien luominen, 7) valmiuksien vahvistaminen, 8) taloudellisten resurssien käyttöönotto, 9) eheyden edistäminen ja 10) tulosjohtamisen edistäminen.

Suosituksessa tunnustetaan maiden väliset erot monitasoisten hallintojärjestelmien osalta ja erilaiset toimivaltuudet tai jaetut vastuut, joita valtiotasoa alemmilla hallintotasoilla on aluekehityspolitiikassa. Vaikka suositusta voidaan soveltaa kaikilla hallinnon tasoilla, sen täytäntöönpano voi vaihdella valtioiden välillä ja niiden sisällä riippuen osapuolten toimivallasta ja kiinnostuksesta erityisesti valtiotasoa alemmilla tasoilla.

Seuraavat vaiheet

Täytäntöönpanon tukemiseksi alueellinen kehittämiskomitea laatii parhaillaan konkreettisia toimenpideehdotuksia, jotka sisältävät yksityiskohtaisia, ohjeita suosituksen kymmenen pilarin täytäntöönpanosta, käytännön tietoa sekä esimerkkejä hyvistä käytännöistä, joita jäsenmaat voivat käyttää apuna suunnitellessaan omaa aluekehityspolitiikkaansa. Samanaikaisesti OECD jatkaa asiaankuuluvien maakohtaisten katsausten, teemakohtaisten töiden ja hyviä käytäntöjä koskevien raporttien laatimista sekä järjestää pyöreän pöydän keskusteluja, työpajoja ja konferensseja seuratakseen aluekehitykseen liittyviä toimia ja uusia suuntauksia sen varmistamiseksi, että suositus säilyttää ajankohtaisuutensa.

Alueellisen kehitysyhteistyön komitea raportoi neuvostolle suosituksen täytäntöönpanosta, levittämisestä ja jatkuvasta merkityksellisyydestä vuonna 2028.

Lisätietoja: <https://www.oecd.org/regional/>.

Yhteystiedot: regions@oecd.org.

NEUVOSTO,

OTTAVAT HUOMIOON Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestöstä 14 päivänä joulukuuta 1960 tehdyn yleissopimuksen 5 artiklan b kohdan;

OTTAA HUOMIOON OECD:n kehittämät standardit, jotka koskevat julkisia investointeja ja infrastruktuuria, julkisen talouden ohjausta, julkisia hankintoja, politiikan arviointia, julkisen sektorin luotettavuutta, avointa hallintoa, sääntelypolitiikkaa, julkista työllisyyttä ja johtajuutta, ilmastonmuutosta, ympäristöä, digitalisaatiota ja tiedonhallintaa, yrittäjyyttä, sosiaalista ja yhteisvastuullista taloutta sekä innovointia;

OTTAVAT HUOMIOON muiden kansainvälisten järjestöjen tekemän työn, mukaan lukien standardit, joissa on korostettu paikkaperusteisen politiikan ja paikallis- ja alueviranomaisien ratkaisevaa roolia kansallisten hallitusten ohella maailmanlaajuisen tavoitteiden saavuttamisessa ja sen varmistamiseksi, ettei kukaan jää jälkeen;

OTTAVAT HUOMIOON, että alueellisessa taloudellisessa suorituskäytännössä ja hyvinvoinnissa on suuria ja jatkuvia eroja monissa maissa ja että maailmanlaajuiset megatrendit, erityisesti ilmastonmuutos, digitalisaatio, väestörakenteen muutokset ja globalisaatio, sekä erilaiset häiriöt ja kriisit vaikuttavat epäsymmetrisesti eri maiden sisällä ja voivat joissakin tapauksissa voimistaa olemassa olevia eroja;

TUNNUSTAVAT alueiden ja niihin kuuluvien kaupunkien ja maaseutualueiden merkittävän panoksen kansalliseen taloudelliseen suorituskäytännöön, hyvinvointiin, ympäristön kestävyys- ja sietokäytännöön sekä alueiden roolin megatrendien taloudellisessa ja sosiaalisessa lieventämisessä ja niihin sopeutumisessa;

TUNNUSTAVAT, että maantieteellisen monimuotoisuuden vuoksi yhdenmukaiset lähestymistavat eivät ymmärrä, että talouskehitykselle on olemassa useita mahdollisia polkuja ja useita alueellisia järjestelyjä, eivätkä ne yksinään riitä vastaamaan alueiden ja paikkojen pohjimmiltaan heterogeenisiin kehityshaasteisiin;

TUNNUSTAVAT, että aluekehityspoliittikat täydentävät merkittävästi alakohtaisia politiikkoja, koska ne tarjoavat yhdenmukaisen kehitysstrategian, joka on räätälöity kunkin paikan erityispiirteisiin;

OTTAVAT HUOMIOON, että aluekehityspoliittikka on kansallisten ja valtiotasoa alempien hallintotasojen yhteinen vastuu, että monitasoiset hallintokäytännöt, mukaan lukien hallitustenväliset verokehitykset, ovat osa jokaista hallintojärjestelmää hajauttamistasosta riippumatta ja että näin ollen tämä suositus koskee kaikkia hallintotasoja oikeudellisten, poliittisten ja institutionaalisten puitteiden mukaisesti.

Aluekehityspoliittisen komitean ehdotuksesta:

I. **ON YHTÄ MIELTÄ** siitä, että tässä suosituksessa käytetään seuraavia määritelmiä:

- Aluekehityspoliittikka on pitkän aikavälin monialaista ja monitasoista politiikkaa, jolla pyritään parantamaan kaikkien alueiden panosta kansalliseen suorituskäytännöön ja vähentämään eri alueiden ja ihmisten välistä eriarvoisuutta edistämällä pitkän aikavälin kestävä kehitys kaikilla alueilla strategisilla ja kohdennetuilla julkisilla politiikkatoimilla, investoinneilla ja palvelujen tarjoamiseen liittyvillä toimenpiteillä, jotka on räätälöity alueiden ja niiden asukkaiden erityistarpeiden ja -mahdollisuuksien mukaan.
- Alueet tai paikat ovat valtioiden sisällä sijaitsevia alueellisia alueita tai alayksiköitä, joilla on erikokoisia asutuksia ja yhteisöjä, joihin kuuluvat muun muassa syrjäseudut, maaseutualueet, pienet ja keskisuuret kaupungit ja niiden lähialueet sekä suuret kaupunkialueet, kaupunkien lähialueet ja suurkaupunkialueet (kaupungit ja niiden työmatkavyöhykkeet) ja niiden sisällä olevat maaseutualueet. Termiä "alue" käytetään alueellisessa ulottuvuudessa, eikä sillä viitata mihinkään hallinnolliseen tai poliittiseen kokonaisuuteen.

- Valtiotasoa alemmilla hallintotasoilla tarkoitetaan kaikkia kansallisen tason alapuolella olevia hallintotasoja, mukaan lukien alue- ja osavaltiohallinto, muut hallinnon välitasot (esim. departementit, maakunnat, provinssit) ja kunnalliset/paikalliset/kaupunkihallinto.
- Monitasoisella hallinnolla viitataan institutionaaliseen ja taloudelliseen vuorovaikutukseen hallinnon tasojen ja monenlaisten valtiosta riippumattomien sidosryhmien, myös yksityisten toimijoiden ja kansalaisten, välillä ja niiden välillä, kun suunnitellaan ja pannaan täytäntöön julkista politiikkaa, jolla on vaikutuksia valtiotasoa alemmilla tasoilla. Vuorovaikutukselle on ominaista hallinnon tasojen keskinäinen riippuvuus, ja se tapahtuu vertikaalisesti (eri hallinnon tasojen välillä), horisontaalisesti (saman hallinnon tason sisällä) ja verkostoituneesti laajemman joukon valtiosta riippumattomien sidosryhmien (kansalaiset, yksityiset toimijat) kanssa.

II. **SUOSITTAA**, että jäsenet ja muut kuin jäsenet, jotka ovat liittyneet tähän suositukseen (jäljempänä 'liittyjät'), edistävät ja toteuttavat tehokasta paikkaperusteista aluekehityspolitiikkaa, jolla tuetaan osallistavaa ja kestävästä kehitystä ja hyvinvointia kaikkien hyödyksi. Tätä varten liittyjien olisi

1. Suunnitella ja panna täytäntöön eri paikkakunnille räätälöity integroitu ja tasapainoinen aluekehitysstrategia:

- a) määrittelemällä yhdessä valtiotasoa alempien hallintoelinten ja yhteisöjen kanssa selkeitä ja eriytettyjä aluekehitystavoitteita, jotka viime kädessä edistävät kaikkien alueiden panosta kansalliseen taloudelliseen suoriutumiskykyyn, hyvinvointiin, ympäristön kestävyys, joustavuuteen ja alueellisen eriarvoisuuden vähentämiseen;
- b) alueellisen näkökulman sisällyttäminen toisiaan täydentäviin alakohtaisiin politiikkoihin, investointeihin ja julkisiin palveluihin sen varmistamiseksi, että ne vahvistavat toisiaan ja että alakohtaisten politiikkojen ja aluekehityspolitiikan tavoitteet ovat linjassa keskenään;
- c) hyödynnetään kunkin alueen erityisiä kilpailuetuja ja absoluuttisia etuja kansallisella ja kansainvälisellä tasolla sekä tuottavuuden, hyvinvoinnin ja ympäristön kestävyden endogeenisia tekijöitä;
- d) ihmisten hyvinvoinnin asettaminen aluekehityspolitiikan keskiöön kohdistamalla ja käsittelemällä kaikkien väestöryhmien, myös haavoittuvien, aliedustettujen tai syrjäytyneiden ryhmien, erityistarpeita;
- e) tuetaan alueita kehittämään järkeviä lähestymistapoja, joilla lisätään alueiden houkuttelevuutta kansainvälisten sijoittajien, lahjakkuuksien ja vierailijoiden silmissä ja edistetään niiden integroitumista globaaleihin markkinoihin ja arvoketjuihin.

2. Kohdennetaan poliittisten toimien asianmukainen alueellinen mittakaava (asianmukaiset alueelliset mittakaavat), jotta voidaan ottaa huomioon kaikenlaiset keskinäiset riippuvuussuhteet alueiden välillä ja niiden sisällä, myös kaikkia osapuolia hyödyttävien kumppanuuksien avulla, seuraavasti:

- a) ottamalla huomioon toiminnalliset alueet, jotka täydentävät valtiotasoa alempien hallintotasojen vakiintuneita hallinnollisia rajoja ja jotka heijastavat alueiden välisiä mahdollisia taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä yhteyksiä;
- b) integroimalla kaupunki- ja maaseutualueita, myös yhteisten strategioiden avulla, jotta voidaan maksimoida niiden synergiaedut, tehostaa julkishyödykkeiden tuotantoa, saavuttaa mittakaavaetuja julkisten palvelujen tarjoamisessa ja kehittää uusia taloudellisia ja sosiaalisia mahdollisuuksia.

3. Toimitaan aktiivisesti alueellisten ja paikallisten yhteisöjen ja sidosryhmien kanssa koko päätöksentekosyklin ajan, jotta voidaan kerätä ja tuottaa yhdessä tietoa, jota tarvitaan alueiden tarpeiden määrittämiseksi ja niiden erityisten voimavarojen hyödyntämiseksi, seuraavin keinoin:

- a) luodaan suotuisa ympäristö osallistaville ja harkitseville prosesseille, joihin osallistuvat kaikki sidosryhmät ja alue- ja paikallisyhteisöt, mukaan lukien kansalaiset, kansalaisyhteiskunta, yksityinen sektori, työryhmät, rahoitus- ja koulutuslaitokset sekä työmarkkinaosapuolet, joilla on riittävät valmiudet ja resurssit;
- b) edistetään strategisia viestintäkanavia, avoimuutta ja selkeiden, täydellisten, oikea-aikaisten, luotettavien ja merkityksellisten tietojen, tietojen ja todisteiden saatavuutta.

4. Hyödynnetään aluekehityspolitiikkaa, jotta voidaan vastata maailmanlaajusten megatrendien ja häiriöiden epäsymmetrisiin vaikutuksiin ja toteuttaa kestävä ja oikeudenmukainen vihreä siirtymä seuraavin keinoin:

- a) tukemalla nollahiilipäästöjen nettotason saavuttamista ja vihreää siirtymää alueilla, muun muassa edistämällä vihreitä innovaatioita ja investointeja, edistämällä valtiotasoa alemman tason ilmastotoimia ja rahoitusta sekä tukemalla kiertotalousstrategioiden käyttöönottoa;
- b) parantamalla digitaalisen infrastruktuurin saatavuutta, luotettavia tiedonhallintakehyksiä, taitoja, valmiuksien parantamista, vähentämällä kaupunkien ja maaseudun välistä digitaalista kuilua ja hyödyntämällä digitalisaation tarjoamia mahdollisuuksia kaikissa paikoissa;
- c) tuetaan alueita sopeutumaan väestörakenteen muutokseen, myös kestävä ja tasapuolisen palvelutarjonnan varmistamiseksi, samalla kun edistetään innovointia ja joustavuutta ja hallitaan tarjonnan ja saatavuuden kustannusten välisiä kompromisseja;
- d) sellaisten aluekehitystavoitteiden ja painopisteiden asettaminen, joissa hyödynnetään synergiaetuja ja tasapainotetaan siirtymävaiheiden välisiä kompromisseja;
- e) varmistetaan, että aluekehityspolitiikat, investointipäätökset ja julkiset hallintokäytännöt ovat tulevaisuudenkestäviä, ennakoivia, joustavia ja ketteriä, jotta lyhyen ja pitkän aikavälin muutoksia voidaan paremmin ennakoida ja niihin voidaan paremmin varautua ja jotta kaikkien paikkojen kestävyttä voidaan parantaa.

5. Edistetään kansainvälisesti vertailukelpoisten tietojen ja indikaattoreiden saatavuutta ja laatua eri alueellisissa mittakaavoissa aluekehityspolitiikan tiedottamiseksi ja päätöksenteon tueksi tarvittavan näytön tuottamiseksi seuraavin keinoin:

- a) parantamalla väestö-, sosioekonomisia, ympäristö- ja rahoitusoloja sekä hyvinvointia koskevien alueellisten indikaattoreiden saatavuutta, käytettävyyttä ja tarkkuutta kaikissa aluetyypeissä ja kansainvälisten standardien ja määritelmien mukaisesti, muun muassa virallisten tilastotutkimusten ja hallinnollisten tietojen ja alueluokitusten avulla;
- b) edistetään sellaisten kansainvälisten standardien käyttöönottoa, jotka liittyvät alueellisten tilastojen kehittämiseen merkityksellisillä aluekehityspolitiikan aloilla, myös suhteessa maailmanlaajuisiin siirtymiin ja megatrendeihin, kuten väestörakenteen muutokseen, digitalisaatioon, ilmasto- ja biodiversiteettihaasteisiin ja globalisaatioon;
- c) hyödyntämällä älykkään, suuren ja avoimen datan, myös paikkatiedon, koko potentiaalia valtiotasoa alemman tason tietojen ja indikaattoreiden virallisten tilastojen lähteinä, jotta aluekehityspolitiittiset päätökset voidaan tehdä ajantasaisen ja laadukkaan tiedon ja todistusaineiston pohjalta ja jotta ne mahdollistavat sen, että päätökset voidaan tehdä ajantasaisen ja laadukkaan tiedon ja todistusaineiston pohjalta, samalla kun varmistetaan tietojen moitteeton hallinnointi erityisesti yksilöiden yksityisyyden suojaamiseksi.

6. Luodaan vankat monitasoiset hallintojärjestelyt johdonmukaisen aluekehityspolitiikan edistämiseksi:

- a) otetaan käyttöön tehokkaita menetelmiä ja välineitä aluekehityspolitiikan suunnittelun ja täytäntöönpanon koordinoimiseksi kansallisten ja alueellisten hallintotasojen ja sidosryhmien kesken, jotta voidaan hallita niiden keskinäistä riippuvuutta ja varmistaa, että eri alueiden tarpeet ja vaikutukset eri alueisiin otetaan huomioon eri politiikanaloilla, jotka vaikuttavat niiden tulevaisuudennäkymiin ja tuloksiin;
- b) hyödynnetään mekanismeja, joilla helpotetaan monialaista koordinoitua kansallisella ja sitä alemmilla hallinnon tasoilla, kuten muun muassa julkisten investointien strategia kehäksi, ministeriöiden/ministeriöiden välisiä komiteoita ja ohjelmia, yhteisiä investointirahastoja ja ohjelmäsääntöjen yhdenmukaistamista;
- c) kannustimien tarjoaminen ja mahdollisuuksien etsiminen alueellisten hallintoelinten väliselle lainkäyttöalueiden rajat ylittävälle yhteistyölle aluekehityspolitiikan parantamiseksi ja täydentävyyden mahdollistamiseksi, mukaan lukien suurkaupunkien hallintojärjestelyt, kaupunkien ja maaseudun kumppanuudet, kuntien välinen, alueiden välinen ja rajat ylittävä yhteistyö;
- d) kannustetaan ja otetaan käyttöön innovatiivisia koordinoitumekanismeja hallintotasojen välillä ja niiden välillä sekä alhaalta ylöspäin suuntautuvia aluekehitysalotteita, myös kokeilevien hallintotapojen ja uudenlaisten kumppanuuksien avulla.

7. Vahvistetaan hallinnollisia, strategisia ja teknisiä valmiuksia aluekehityspolitiikan suunnitteluun ja täytäntöönpanoon kansallisella ja sitä alemmilla hallintotasoilla seuraavasti:

- a) kartoitetaan jatkuvasti taitoja ja osaamista, joita tarvitaan tehokkaan aluekehityspolitiikan johtamiseen ja toteuttamiseen erityisesti valtiotasoa alemmalla tasolla, erityisesti strategisen suunnittelun, sääntelyn, politiikan ja ohjelmien hallinnoinnin, hankearvioinnin, hankintojen, rahoituksen ja budjetoinnin, infrastruktuuri-investointien, julkisten/yksityisten investointivälineiden, tiedonhallinnan, sidosryhmien sitouttamisen, kumppanuuksien rakentamisen sekä seurannan ja arvioinnin aloilla ottaen huomioon tämänhetkiset ja tulevat tarpeet ja haasteet;
- b) varmistetaan oppimiskulttuuri, joka tukee aluekehityspolitiikkaa, muun muassa tarjoamalla oppimismahdollisuuksia ja kannustamalla jatkuvaan koulutukseen, kokemusten jakamiseen, tekemällä oppimiseen ja innovointiin, jotka on sovitettu yhteen aluekehityspolitiikan ja organisaation tavoitteiden kanssa.

8. Monipuolisten, tasapainoisten ja kestävien taloudellisten resurssien mobilisointi, jotta aluekehityspolitiikkaa voidaan rahoittaa riittävästi kansallisella ja sitä alemmalla tasolla, seuraavin keinoin:

- a) sovitetaan aluekehityksen rahoitus yhteen kansallisten ja alueellisten aluekehityspolitiikkojen tavoitteiden kanssa;
- b) yhdistämällä aluekehityspolitiikan painopisteet budjetointiprosesseihin, erityisesti infrastruktuuri-investointeja koskeviin pääomabudjetointikehyksiin, jotta aluekehitystarpeisiin voidaan vastata kustannustehokkaasti, koordinoitusti ja johdonmukaisesti;
- c) niveltämällä tehokkaasti yhteen aluekehityksen verotukselliset välineet, mukaan lukien verojärjestelmät, tulonsiirrot ja tasausmekanismit sekä aluekehitysrahastot, jotta voidaan tukea ennakoivampia lähestymistapoja aluekehitykseen;
- d) perinteisten ja innovatiivisten rahoituslähteiden käyttöönotto, yhdistäminen ja täydentävyyden parantaminen kansainvälisellä, kansallisella ja alueellisella tasolla, jotta voidaan tukea hyvin suunniteltuja ja aluekehitystavoitteita tukevia julkisia investointeja.

9. Edistetään aluekehityspolitiikan eheyttä, avoimuutta ja vastuuvollisuutta, jotta voidaan varmistaa julkisten varojen tehokas käyttö ja vahvistaa luottamusta kansallisiin ja alueellisiin hallintoelimiin seuraavin keinoin:

- a) ottamalla käyttöön vastuullisuusmekanismeja, jotka edistävät julkista valvontaa, muun muassa avoimuutta ja avointa hallintoa koskevien strategioiden ja aloitteiden avulla;
- b) levittämällä yleisölle täsmällistä, oikea-aikaista, luotettavaa ja käyttäjäystävällistä tietoa aluekehityspolitiikan vaikutuksista ja aluekehitysvarojen käytöstä; varmistetaan, että oikeudelliset ja sääntelypuitteet tukevat aluekehityspolitiikan tavoitteita erityisesti vähentämällä tarpeetonta sääntelyä tai muuta hallinnollista taakkaa.

10. Edistetään vankkoja tulosohtausmekanismeja, jotka edistävät näyttöön perustuvaa aluekehityspolitiikkaa, seuraavin keinoin:

- a) valvomalla aluekehityspolitiikan täytäntöönpanoa ja arvioimalla sen vaikutuksia ja edellytyksiä, joiden vallitessa se voi olla menestyksestä, käyttämällä vankkaa arviointisuunnitelmaa, johon sisältyy realistinen ja selkeä joukko indikaattoreita;
- b) käyttämällä järjestelmällisesti seurannasta ja arvioinnista saatuja tietoja ja näyttöä, jotta voidaan paremmin ymmärtää ja tiedottaa politiikan suorituskvyyistä ja vaikutuksista lyhyellä ja pitkällä aikavälillä, arvioida eri politiikkojen johdonmukaisuutta aluekehitystavoitteiden valossa ja antaa tietoa uusista poliittisista aloitteista.

Tietoa OECD:stä

OECD on ainutlaatuinen foorumi, jossa hallitukset työskentelevät yhdessä vastatakseen globalisaation taloudellisiin, sosiaalisiin ja ympäristöhaasteisiin. OECD on myös eturintamassa pyrkiessään ymmärtämään ja auttamaan hallituksia vastaamaan uusiin kehityssuuntauksiin ja huolenaiheisiin, kuten yritysjohtamiseen, tietotalouteen ja väestön ikääntymisen haasteisiin. Järjestö tarjoaa puitteet, joissa hallitukset voivat vertailla poliittisia kokemuksia, etsiä vastauksia yhteisiin ongelmiin, tunnistaa hyviä käytäntöjä ja koordinoida kansallista ja kansainvälistä politiikkaa.

OECD:n jäsenmaat ovat: Alankomaat, Australia, Belgia, Espanja, Chile, Costa Rica, Espanja, Irlanti, Islanti, Iso-Britannia, Israel, Italia, Itävalta, Japani, Korea, Kanada, Kolumbia, Kreikka, Latvia, Liettua, Luxemburg, Meksiko, Norja, Portugali, Puola, Ranska, Ruotsi, Saksa, Slovakia, Slovenia, Suomi, Sveitsi, Tanska, Tšekki, Turkki, Unkari, Viro, Yhdistynyt kuningaskunta ja Yhdysvallat. Euroopan unioni osallistuu OECD:n toimintaan.

OECD:n oikeudelliset välineet

OECD:n perustamisen jälkeen vuonna 1961 sen puitteissa on laadittu noin 460 aineellista oikeudellista välinettä. Näihin kuuluvat OECD:n säädökset (eli OECD:n neuvoston OECD:n yleissopimuksen mukaisesti hyväksymät päätökset ja suositukset) ja muut OECD:n puitteissa laaditut oikeudelliset välineet (esim. julistukset ja kansainväliset sopimukset).

Kaikki OECD:n aineelliset oikeudelliset välineet, riippumatta siitä, ovatko ne voimassa vai kumottu, on lueteltu OECD:n oikeudellisten välineiden online-julkaisussa (Compendium of OECD Legal Instruments). Ne esitetään viidessä luokassa:

- Päätökset hyväksyy neuvosto, ja ne sitovat oikeudellisesti kaikkia jäseniä lukuun ottamatta niitä, jotka äänestävät tyhjää päätöstä hyväksyttäessä. Päätöksissä vahvistetaan erityiset oikeudet ja velvollisuudet, ja niihin voi sisältyä valvontamekanismeja.
- Suositukset hyväksyy neuvosto, eivätkä ne ole oikeudellisesti sitovia. Ne edustavat poliittista sitoutumista niihin sisältyviin periaatteisiin ja edellyttävät, että liittymät tekevät parhaansa niiden täytäntöönpanemiseksi.
- Sisällölliset lopputulosasiakirjat hyväksyy OECD:n elimen sijasta yksittäinen luettelossa mainittu liittymä ministerikokouksen, korkean tason kokouksen tai muun järjestön puitteissa pidettävän kokouksen tuloksena. Niissä asetetaan yleensä yleisiä periaatteita tai pitkän aikavälin tavoitteita, ja ne ovat luonteeltaan juhlallisia.
- Kansainväliset sopimukset neuvotellaan ja tehdään järjestön puitteissa. Ne sitovat osapuolia oikeudellisesti.
- Järjestelyt, yhteisymmärrykset ja muut: OECD:n puitteissa on ajan mittaan kehitetty useita muita aineellisia oikeudellisia välineitä, kuten virallisesti tuettuja vientiluottoja koskeva järjestely, meriliikenteen periaatteita koskeva kansainvälinen yhteisymmärrys ja kehitysapukomitean (DAC) suositukset.